

Mál nr. 138/2006

**M
og
Vátryggingafélagið X**

Ágreiningur um ábyrgð vegna tjóns á hurð fyrir innkeyrsludryrum.

Gögn.

1. Málskot, móttækið 17.7.2006, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 28.7.2006.

Málsatvik.

Þann 3.1.2005 var bifreið, sem vátryggð er hjá Vátryggingafélaginu X, ekið á hurð fyrir innkeyrsludryrum að lagerhúsnæði verslana í verslunarmiðstöð M. Tveimur dögum síðar var A, er rak sérhæft fyrirtæki í viðgerð og uppsetningu bílskúrshurða og skyldra hurða, fenginn að tilhlutan X til að gera við hurðina. Með bréfi lögmanns M til X, dags. 15.3.2006, var kvartað undan viðgerðinni og talið að henni hafi að ýmsu leyti verið ábótavant. Var þess farið á leit við X að ástand hurðarinnar yrði metið með tilliti til þess tjóns sem varð á henni við áreksturinn og bætt yrði úr því sem enn taldist óviðgert.

X kvað A hafa á sínum tíma lagfært tjónið og greitt honum að fullu fyrir viðgerðina samkvæmt reikningi. Kvartað sé yfir ástandi hurðarinnar þegar meira en ár er liðið frá því viðgerðinni lauk. Margt geti gerst á þeim tíma og erfitt að segja nú hvort einhverjar bilanir í hurðinni mega rekja til atviksins í janúar 2005. Hafnaði X frekari bótageiðslum og bar einnig fyrir sig 1. mgr. 51. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga.

M undi ekki afstöðu X til bótaskyldu og skaut málinu til úrskurðarnefndar, þar sem gerð er sú krafa að X “bæti umrætt tjón að fullu, á grundvelli þess að fullnægjandi bætur hafi ekki fengist með fyrrnefndri viðgerð.” Fyrir liggur yfirlýsing frá hurðþjónustunni B, sem virðist hafa annast upphaflega uppsetningu hurðarinnar. Í yfirlýsingu þessari segir m.a. að efri hluti á efri braut sé ónýtur “eftir að tryggingar sendu mann í “viðgerð” á hurð eftir tjón.” Hafi viðgerðin falist í að skera sundur brautina á nokkrum stöðum sem hafi leitt til þess að hurðin hafi keyrt út úr á þessum stöðum á brautinni þegar frá leið. Má skilja á yfirlýsingunni að viðgerð hafi ekki átt að framkvæma með þeim hætti sem hér er lýst. Ennfremur eru í yfirlýsingunni tilgreind til viðbótar nokkur atriði um ófullnægjandi viðgerð á hurðinni að álitu B. Þá liggja fyrir í málinu þrjár reikningar frá B, samtals að fjárhæð 1.098.622 krónur, vegna viðgerðar á hurðinni.

X ítrekaði höfnun sína á frekari bótaskyldu og kvað allmikið álag vera á hurðinni vegna mikillar umferðar um dyrnar og ósannað sé að orsakasamband sé milli atviksins í byrjun árs 2005 og þess að hurðin bilar meira en ári síðar. Þá beri félagið ekki ábyrgð á tilgreindum sjálfstæðum viðgerðarmönnum sem hafa fagréttindi til sinna starfa.

Álit.

Í málinu er ekki um það deilt að X ber að bæta það tjón sem hlaust við áakstur á hurðina þann 5.1.2005. A var á sínum tíma að tilhlutan X fenginn til að gera við hurðina. Hjá því verður ekki komist, sbr. m.a. Hrd. 1983 bls. 1779, að X beri ábyrgð á því að gert hafi verið við hurðina með fullnægjandi hætti. Ekki liggur fyrir að M hafi kvartað undan núverandi ástandi hurðarinnar við

X fyrr en með bréfi lögmanns M í mars síðastliðnum. Yfirlýsingar B um ástand hurðarinnar var aflað einhliða af hálfu M. Öðrum sönnunargögnum er ekki til að dreifa í málinu um að ástand hurðarinnar nú verði verði rakið til óviðunandi viðgerðar af hálfu A. Gegn mótmælum X verður því ekki talið nægilega sannað samkvæmt fyrirbyggjandi gögnum að ástand hurðarinnar verði rakið til þess að viðgerð sú sem A framkvæmdi í janúar 2005 hafi verið ófullnægjandi eða áfátt að öðru leyti. Við svo búið verður ekki talið að M eigi frekari rétt til bóta úr hendi X.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til frekari bóta úr hendi X.

Reykjavík, 22. ágúst 2006.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.